

MAREC V SKUPINI BARVICE

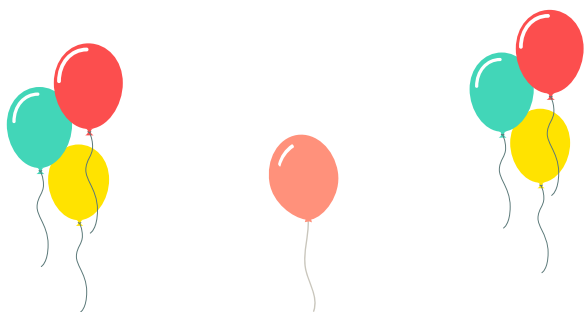
Ob koncu prejšnjega meseca se nam je v igralnici pridružila praktikantka Tea. Otroci so se zelo razveselili nove osebe v skupini in so jo toplo sprejeli. Razveselili pa so se tudi prav posebnega obiska. V igralnico je nekega jutra nepričakovano vstopila Pika Nogavička. Otroci so jo radovedno opazovali in v prvem trenutku kar obnemeli. Pika se jim je predstavila na igriv način, bila je razposajena in nagajiva. Povedala je, kako je prispela k nam, kar nam je opisala že v pismu, ki smo ga prejeli v prejšnjem tednu. Zanimalo jo je, zakaj je v teh dneh srečevala čudno oblečene ljudi. Razložili smo ji, da so to pustne šeme in ji predstavili Pust in pustne običaje po Sloveniji. Potem je Pika skupaj z otroki odprla svojo torbo, v kateri so bili zanimivi predmeti. Vsak predmet jim je predstavila in razložila, zakaj ga ima s seboj. Otroci so bili navdušeni, predmete so želeli prijeti in preizkusiti, kasneje pa so jih skupaj s Piko pospravili v omarico. Ugotovili so, da Pika ne pozna pravil lepega vedenja, niti čarobnih besed kot so prosim, hvala, oprost, izvoli. Opozorili so jo na neprimerno vedenje in ji povedali kaj je prav in kaj ne. Pika je otroke vprašala, če lahko v času, ko je pri nas, prespi kar v naši igralnici. Otroci so bili navdušeni nad to idejo in tako je kotiček dom za nekaj časa postal Vila Čira čara.

Na pustni torek so v vrtec namesto otrok prišle maškare. Največje presenečenje je bilo, ko so maškare ugotovile, da je Pika res prespala v vrtcu. Ob prihodu v igralnico so jo prebudile in tako se je pustno vzdušje začelo. Ta dan je bil res poseben. V skupini smo imeli kar tri Pike Nogavičke. Po fotografiranju so nas obiskali čebelica in zajček ter delavec, obiskali smo čarovnico, se fotografirali in rajali skupaj z ostalimi maškarami na pustnem plesu. Ostale maškare so se nam pridružile na pustnem sprehodu po Dragatušu. Prepevali smo pustne pesmi, mahali mimoidočim, v zameno pa dobili tudi nekaj bonbončkov. Dan je prehitro minil.

V naslednjih dneh se je naša igralnica spremenila v Pikino igralnico. Igrali smo se različne igre, ki jih Pika obožuje in ji pomagajo pri učenju barv, števil, pri urjenju spomina in koncentraciji, pa tudi razvijajo koordinacijo ter spodbujajo vztrajnost. Zelo radi so se igrali s Pikinimi predmeti v Vili Čira čara.

Tako kot Pika Nogavička smo tudi mi radi preživljali čas na prostem in uživali v toplih dnevih.

Odpravili smo se tudi na pustolovski sprehod, kjer smo iskali Pikinega konja. Pozorno smo opazovali okolico, če bi ga slučajno kje opazili. Opazili smo krave, kužka, ptice. Ko smo prispeli do Podloga, smo resnično našli dva konja, vendar žal niti eden ni bil Pikin. Vprašali smo ju, če mogoče veda, kje je Pikin konj. Oba sta z glavo pokazala v isto smer, žal pa nas je čas preganjal in morali smo se vrniti v vrtec na kosilo. Pred tem smo se ustavili še pri Alenki doma, kjer smo se okrepčali z domačim sokom in piškoti in pocrkljali njenega zajčka.

V marcu je rojstni dan kot prva praznovala Nadja, ki je imela na kronici 6 zvezdic. Prebrali smo knjigo Prigode polžka Petra, ji zapeli, voščili in se na njeno željo igrali Glasbene kipe.

Ker ima Pika velike težave s prepoznavanjem enakih parov nogavic, smo ji dokazali, da to res ni težka naloga. Pri tem smo se naučili nogavice pripeti s ščipalkami na vrstico in jih zlagati v pare.

Tudi Lovro B. je praznoval rojstni dan in prav tako na kronici imel 6 zvezdic. Zapeli smo mu, mu voščili in se tudi na njegovo željo igrali igro Glasbeni kipi.

Na gregorjevo smo se pogovarjali o pomenu praznika, ki naznanja prihod pomladi in je včasih veljal za prvi pomladni dan. Nekoč so obrtniki na ta dan vrgli »luč v vodo«, kar je pomenilo, da so se dnevi daljšali, in pri svojem delu niso potrebovali več umetne svetlobe. Da bi si otroci lažje predstavljali ta običaj izdelovanja in spuščanja gregorčkov po vodi, smo si ogledali kratek prispevek na računalniku. Ker pa rečemo, da je gregorjevo tudi čas, ko se ptički ženijo, so otroci iz odpadne embalaže izdelali ptičja gnezda in ptičke. Z izdelki smo okrasili pano na hodniku.

Pika ima rada čajanke, zato smo jo s pripravo le-te presenetili. V ta namen smo pripravili zdrave prosene kroglice, ki jih Pika obožuje. Sestavine za kroglice smo spoznali najprej s pomočjo sličic, potem pa smo si jih ogledali še v živo. Otroci so prejeli vsak svoj delovni list, na katerega so narisali in nekateri tudi zapisali sestavine, ki jih bomo uporabili za kroglice. Medtem, ko so otroci zapisovali recept, je vzgojiteljica sestavine zmešala v enotno zmes. Nato je prišel na vrsto zabavnejši del. Otroci so iz dobljene zmesi oblikovali kroglice, jih povaljali v kokosovi moki in jih postregli v posodicah za mafine. V tem času je vzgojiteljica pripravila še čaj in čajanka je bila pripravljena.

Tako otroke kot vzgojiteljice je že od Pikinega prihoda zanimalo, koliko cekinov je v Pikini skrinji. Odločili smo se, da jih preštejemo, še pred tem pa smo poklicali Piko Nogavičko in jo vprašali, če nam to dovoli. Z njenim dovoljenjem smo cekine prešteli, jih prirejali in spoznavali števila. Nekateri otroci so celo seštevali in odštevali. Ugotovili smo, koliko je vseh cekinov, vendar vam tega žal ne smemo izdati, da tega ne izvesta Cene in Damjan Blisk, ki bi Piko lahko kakšnega izmaknila. Matematične spretnosti smo razvijali tudi s prosto igro po koticčkih. Števila pa zapisali, da se bo šteti naučila še Pika.

V okviru projekta Naša mala knjižnica smo prebrali knjigo Petja sprašuje, kako je prišel na svet. Sledil je pogovor po prebrani knjigi in reševanje Ustvarjalnikov.

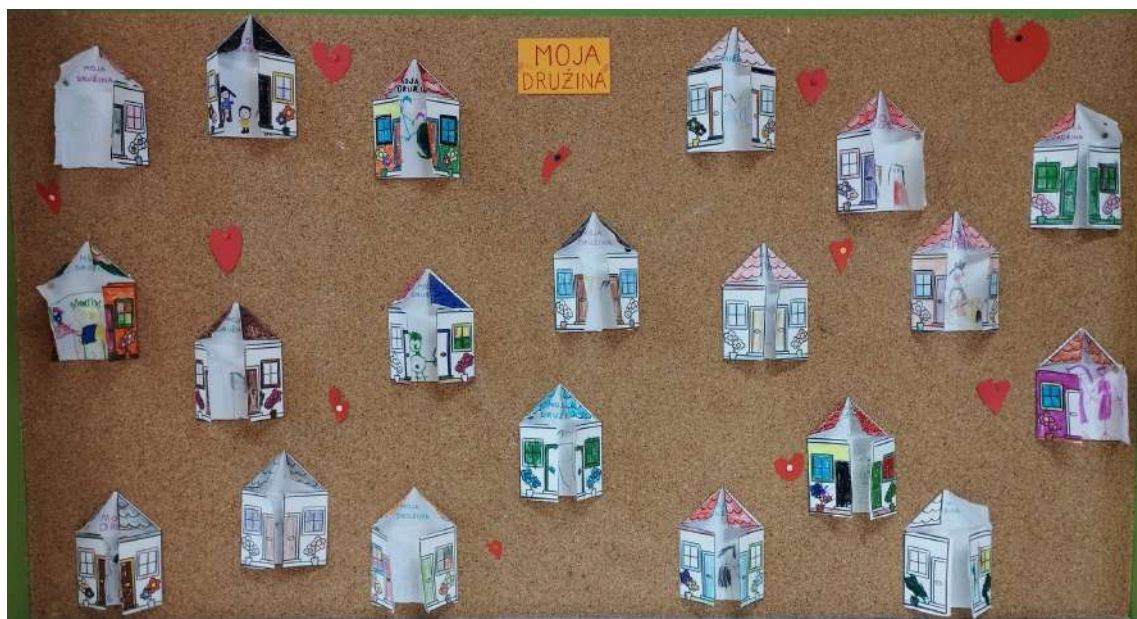
Pika Nogavička obožuje vse gibalne igre, predvsem pa igro Ne dotakni se tal. V tem duhu je potekal tudi Tein nastop za maturo. Otroci so se v telovadnici ogreli potem pa skozi igro premagovali različne ovire in razvijali svoje gibalne spretnosti ter se ob koncu umirili s preprosto dejavnostjo, pisanjem pisma. Med igro v telovadnici so zelo uživali.

Nekaj časa smo namenili tudi temi Moja družina, saj se je približeval najlepši praznik Materinski dan. Otroci so pripovedovali o svojih družinah, družinskih članih, kje živijo, kakšna je njihova hiša, kaj radi počnejo skupaj pa tudi kje bodo živeli, ko bodo odrasli. Izrezovali so hiške iz papirja, jih barvali in vanje narisali svoje družinske člane. Naučili smo se novo pesem z naslovom Mamica, ki jo je napisala Zvezdana Majhen.

Naučili smo se novo pesem z naslovom Mamica, ki jo je napisala Zvezdana Majhen.

MAMICA
(ZVEZDANA MAJHEN)

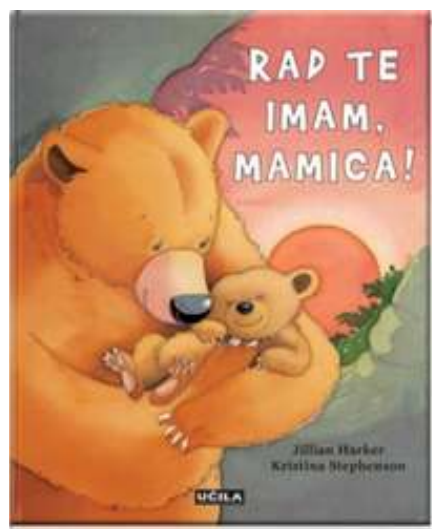
**KDOR JE NIMA, NI ROJEN –
TAKŠEN NAJBRŽ NI NOBEN.
ČE SI ČLOVEK, MAČEK, MIŠ,
LE OB MAMI PREŽIVIŠ.**

**MAMICA MI DA IME,
PRVO PRAVLJICO POVE,
Z ENERGIJAMI SRCA
ME SPODBUJA IN CRKLJA.**

**MAMICA MI RAZLOŽI,
KAJ JE DOBRO IN KAJ NI,
DA OD DALEČ PREPOZNAM,
PRAVO POT, KJER HODIM SAM.**

Ob Materinskem dnevu je Tea pripravila še en nastop. Otrokom je zastavila nekaj ugank, ki so jih hitro rešili, potem pa so se pogovorili o pomenu praznika. Skupaj smo izdelovali rožice za mamice in nanje napisali še kratko posvetilo. Tea jim je ob koncu prebrala zgodbo Rad te imam, mamica!. Vsak otrok je izdelal tudi vazico, jo okrasil s polento ali pšeničnim zdrobom in vanjo postavil rožico. Mamice so se daril razveselile in otroke nagradile z nasmehom ter objemom.

Konec meseca nas je obiskala medicinska sestra Anita. Preverila je, kako nam gre ščetkanje zob, kasneje pa smo se pogovarjali kako pomembno je, da ohranimo svoje telo zdravo ter spoznavali kako je sestavljeno človeško telo. S seboj je prinesla nekaj sestavljanek, ki so jih otroci sestavljali po skupinah in se ob slikah pogovarjali.

Marec se je zaključil zelo čustveno, saj smo se v enem dnevu morali posloviti od dveh oseb, na kateri smo se v kratkem času precej navezali. Tea je zaključila s praktičnim usposabljanjem v vrtcu, saj se je morala vrniti v šolo. V spomin smo ji narisali risbice, jo močno stisnili in si ob tem želeli, da se nam še kdaj pridruži. V njeni družbi smo zelo uživali. Poslovila pa se je tudi Pika Nogavička. Očka jo je že čakal na ladji, da se skupaj odpravita na dolgo potovanje in obiščeta še druge dele sveta. Tudi njo bomo zelo pogrešali, saj je v skupino prinesla mnogo igrivosti, norčavosti in pozitivnega razpoloženja. Obema na nadaljnji poti želimo veliko uspehov, dobre volje in raziskovalnega duha. Predvsem pa upamo, da se še kdaj srečamo. Srečno Tea in Pika!

